

Ақийда дарслари (195-дарс). Фаришталарга ишониш иймон арконларидандир

Ақийда
195-дарс

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ РОҲИМАҲУЛЛОҲНИНГ
«АҚОИД ИЛМИ ВА УНГА БОҒЛИҚ МАСАЛАЛАР» ВА «СУННИЙ АҚИДАЛАР»
КИТОБЛАРИ АСОСИДА БЕРИБ БОРИЛАДИ.
МАВЗУЛАРНИНГ ТҮЛИҚ МАТНИ БИЛАН ТАНИШИШ УЧУН
КИТОБНИНГ ҮЗИГА МУРОЖААТ ЭТИШ ТАВСИЯ ЭТИЛАДИ.

19:00 / 15.08.2022 3661

Фаришталарга ишониш иймон арконларидан бўлиб, инсон уларга иймон келтирмагунча мўмин бўлмайди.

Фаришталарга иймон келтириш ақийдамиз арконларидан бири эканига далиллар:

Аллоҳ таоло Бақара сурасида шундай дейди:

وَبُتُّكَ وَهَتَّكَ آلَ مَوْهَلِّابَ نَمَّ لُكَّ نُونُ مُمْلِ أَوْ بَرَّ نَمَّ هَيْلِ لَزْنُ أَمَّ بُلُوسِرِّ لَانَمَّ
كَيْلِ أَوَّانَبَّرَكَ نَارْفُغْ أَنْ عَطَّ أَوْ أَنْ عَمَّ سْ أُولَاقِ وَهَلَّ سُرَّ نَمَّ دَحَّ أُنَّيَّ بُقَّرْفُنَّ أَلَّ هَلَّ سُرَّ
رِيصَمِّ ل

«Расул унга ўз Роббидан нозил қилинган нарсага иймон келтирди ва мўминлар ҳам. Ҳар бирлари Аллоҳга, Унинг фаришталарига, китобларига, расулларига иймон келтирдилар. «Унинг расулларининг бирорталарини ажратмаймиз», дедилар» (285-оят).

Шу сурадаги бошқа бир оятда эса:

هَلِّابَ نَمَّ نَمَّ رَّبِّ لَانَنَّكَ لَوَّ بَرَّ عَمِّ لَوَّ قَرَشَمِّ لَوَّ لَبَقُ مُمْ هُجُّ وَ أُولُوتُ نَأَرْبِّ لَسَيِّ
بَرْقُلَّي وَ ذَهَّبُحَّ يَلَعَّ لَامِّ لَاتَّ وَأَوَّيَّيَّ بَّنَّ لَوَّ بَاتَكَّ لَوَّ هَيْلِ أَلَّ مَّوَّيَّ لَوَّ
هَلِّابَ لَوَّ مَاقَّ أَوَّاقَّرَّ لَوَّ يَفَوَّ نَيَّ لَوَّ سَلَّ لَوَّ لَوَّ بَسَلَّ لَوَّ نَبَّ وَأَوَّيَّيَّ مَاقَّ لَوَّ
نَيَّ وَ عَارَّضَّ لَوَّ عَاسَّ أَبَّ لَوَّ يَفَنَّ رِبَّاصَّ لَوَّ أَوَّوَدَّهَّ عَازِّ مَّوَدَّهَّ عَبَّ نَوَّفَّ مُمْ لَوَّ هَلَّ كَزَّ لَوَّ يَلَّ وَأَوَّ

نُوقِتُّمُ الْاُمُّهَ كَيْلُ وَاوُوقَدَصَ نِي دِلَّ كَيْلُ وَاُسْ اَبْلَا

«Лекин яхшилик - Аллоҳга, охират кунига, фаришталарга, китобга, набийларга иймон келтирган киши дадир», деган (177-оят).

Аллоҳ таоло Нисо сурасида:

بَاتُكُلْ اَوْ هَلْ وُسْرَ عِلَّ لَزَنَ يَدَّلْ اَبَاتُكُلْ اَوْ هَلْ وُسْرَ رَوَّهَلْ لِبَابِ اُوْنَمَ اُوْنَمَ اِي دِلَّ اِهْ اِي
دَقْفِ رَخَّ اَلْ اَمَّوَيْلْ اَوْ هَلْ سُرَّوْهَبْتُ كَوَّهَتْ كَيْلَّ اَلْمَوْهَلْ لِبَابِ رُفْ كَيْ نَمَّوَلْبَقْ نَمَّوَلْبَقْ اِي دِلَّ
اَدِي عَبَّ اَلْ اَلْ صَّ لَّض

«Ким Аллоҳга, Унинг фаришталарига, китобларига, расулларига ва охират кунига куфр келтирса, батаҳқиқ, бутунлай залолатга кетибди», деган (136-оят).

Бас, Аллоҳ таоло ушбу жумлага иймон келтиришни шаръий эътибордаги иймон қилди. Ушбу жумлага иймон келтирганларни «мўмин» деб номлади. Шунингдек, ушбуга куфр келтирганлар «кофир» деб номланадилар.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам Жаброилнинг ҳадисида жумладан, қуйидагиларни айтганлар:

«Иймон – Аллоҳга, Унинг фаришталарига, китобларига, пайғамбарларига ва охират кунига иймон келтирмоғинг ҳамда яхшию ёмон қадарга иймон келтирмоғинг».

Аллоҳ таоло фаришталарга иймон келтиришни Ўзига, илоҳий китобларга, пайғамбарларга, қиёматга ва қазои қадарга иймон келтириш билан бир сафда қўйганига эътибор бермоғимиз лозим.

Аллоҳнинг фаришталарига иймон келтириш уларнинг борлигига иймон келтириш билан тугал бўлмайди. Фаришталарга тугал иймон Аллоҳ таоло ва Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам айтганларидек бўлиши керак. Уларнинг васфларига, хизматларига ва хусусиятларига иймон келтириш лозим.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди